EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.10.2025
COM(2025) 582 final

2025/0310 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne til den afgørelse, der skal træffes af deltagerne i sektoraftalen om eksportkreditter til civile fly om risikoklassificeringen af debitorer i forbindelse med *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører den holdning, der skal indtages på Unionens vegne vedrørende risikoklassificering af debitorer i forbindelse med transaktioner med en eksportkontraktværdi på under 5 mio. USD (*de minimis*-transaktioner), der involverer landbrugsfly, i henhold til sektoraftalen om eksportkreditter til civile fly ("sektoraftalen om fly") i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet").

Dette forslag omhandler en ændring af de regler, der er fastsat i sektoraftalen om fly vedrørende værdiansættelse af offentlig støtte til en transaktion, der er omfattet af sektoraftalen om fly, navnlig procedurerne for risikoklassificering af debitorer. Det fastsættes i sektoraftalen om fly, at deltagerne i sektoraftalen om fly skal anmode om en ajourføring af listen over risikoklassificeringer af debitorer, inden de anvender en alternativ eller ny risikoklassificering af debitorer. I betragtning af den betydelige administrative byrde, som dette krav medfører, foreslog OECD's sekretariat den 30. juli 2025, at sektoraftalen om fly ændres ved at udelukke *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly, fra processen for risikoklassificering af debitorer. I dette forslag foreslås det at acceptere den foreslåede ændring.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter

Arrangementet er en "gentlemanaftale" mellem Unionen, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, Australien, New Zealand, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige ("deltagerne"), som har til formål at fastlægge en ramme for en ordnet anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter. I praksis vil det sige, at der skabes lige vilkår (hvorved konkurrencen er baseret på de eksporterede varers og tjenesteydelsers pris og kvalitet og ikke på de finansielle betingelser, der stilles), samtidig med at der ydes en indsats for at fjerne støtte og handelsfordrejninger i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter. Arrangementet trådte i kraft i april 1978 og er af ubegrænset varighed. Arrangementet er administrativt forankret i OECD og modtager støtte fra OECD's sekretariat, men det er ikke et OECD-dokument[1].

Nogle af de regler, der er fastsat i arrangementet, er sektorspecifikke og nærmere beskrevet i de sektorspecifikke bilag til arrangementet kaldet sektoraftalen. Sektoraftalen om fly er indeholdt i bilag III til arrangementet, og formålet hermed er at fastlægge rammerne for en forudsigelig, konsekvent og gennemsigtig anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter til salg eller leasing af fly og tilhørende varer og tjenesteydelser angivet i artikel 4, litra a), i sektoraftalen om fly. Med sektoraftalen om fly sigtes der mod at fremme lige vilkår for sådanne eksportkreditter. Sektoraftalen om fly trådte i kraft den 1. februar 2011.

Såvel arrangementet som sektoraftalen om fly er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011[2] og er dermed gjort juridisk bindende i Unionen. Revisioner af vilkår og betingelser i arrangementet indarbejdes i EU-retten ved delegerede retsakter i henhold til nævnte forordnings artikel 2.

---

1 Som defineret i OECD-overenskomstens artikel 5.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

2.2. Deltagerne i sektoraftalen om fly og beslutningstagning

Sektoraftalen om fly har 11 deltagere ("deltagerne i sektoraftalen om fly"), som er Australien, Brasilien, Canada, Unionen, Japan, Korea, New Zealand, Norge, Schweiz, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater[3].

Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen på møderne for deltagerne i sektoraftalen om fly samt i de skriftlige beslutningsprocedurer for deltagerne i sektoraftalen om fly Beslutninger om alle ændringer af arrangementet træffes ved konsensus.

2.3. Den påtænkte retsakt, som skal vedtages af deltagerne i sektoraftalen om fly

Formålet med den påtænkte retsakt er at ændre procedurerne for risikoklassificering som fastsat i tillæg II, punkt 1, til sektoraftalen om fly. I tillæg II fastsættes de procedurer, der skal anvendes i forbindelse med værdiansættelse af offentlig støtte til en transaktion, der er omfattet af sektoraftalen om fly. I punkt 1 fastsættes procedurer for klassificering af risici.

Deltagerne i sektoraftalen om fly er nået til enighed om en liste over risikoklassificeringer, der finder anvendelse på debitorer. Sådanne risikoklassificeringer afspejler den foranstillede, usikrede kreditvurdering af debitorer ved anvendelse af en fælles vurderingsskala svarende til den, et kreditagentur anvender.

I tillæg II, punkt 1.II, til sektoraftalen om fly fastsættes det, at enhver deltager i sektoraftalen om fly skal sende en anmodning til OECD's sekretariat om ajourføring af listen over risikoklassificeringer på grundlag af en alternativ eller ny risikoklassificering, inden den pågældende deltager anvender en alternativ eller ny risikoklassificering. Dette har generelt vist sig at være administrativt belastende.

Deltagerne i sektoraftalen om fly har i henhold til de nuværende regler lov til i forbindelse med *de minimis*-transaktioner at omgå ajourføringen af listen over risikoklassificeringer ved at henregne debitor til risikoklasse "8". Denne mulighed synes dog at være alt for streng.

I den henseende fremsendte OECD's sekretariat den 30. juli 2025 et forslag til godkendelse ved skriftlig procedure senest den 3. november 2025 til deltagerne i sektoraftalen om fly med henblik på at ændre teksten i sektoraftalen om fly og give mere fleksibilitet med hensyn til processen for vurdering af debitorer i forbindelse med *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly, som udgør 89 % af alle *de minimis*-transaktioner, der er foretaget mellem 2011 og 2023. Det foreslås, at deltagerne i sektoraftalen om fly for så vidt angår sådanne transaktioner ikke behøver at anmode om ajourføring af listen over risikoklassificeringer, men frit kan anvende den klassificering, de finder hensigtsmæssig, uden at skulle henregne debitor til den alt for strenge risikoklasse "8".

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Processen for risikoklassificering lægger beslag på en betydelig del af OECD-sekretariatets tid. Den er også administrativt belastende for deltagerne i sektoraftalen om fly. Det er derudover værd at bemærke, at over 99,9 % af de *de minimis*-forslag, der er indgivet siden 2011, er blevet accepteret uden indsigelse.

I lyset heraf støtter EU forslaget om at ændre sektoraftalen om fly ved at forenkle processen for risikoklassificering med hensyn til *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly.

[3] Deltagelsen er stort set den samme som i arrangementet, men med den forskel, at Brasilien deltager i sektoraftalen om fly, men ikke i arrangementet, hvorimod Tyrkiet ikke deltager i sektoraftalen om fly, men deltager i arrangementet.

Det anbefales derfor, at Unionen støtter forslaget inden for rammerne af den skriftlige procedure for deltagerne i sektoraftalen om fly om at udelukke *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly, fra processen for risikoklassificering af debitorer i overensstemmelse med bilaget til dette forslag.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[4].

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakt vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF. Dette skyldes, at det i nævnte forordnings artikel 2 hedder, at "Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3 vedrørende ændring af bilag II som følge af ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed". Dette omfatter ændringer af bilagene til arrangementet.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører eksportkreditter, som hører under den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207 i TEUF.

---

[4] Domstolens dom af 7. oktober 2014 i sag C-399/12, Tyskland mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61 til 64.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

2025/0310 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne til den afgørelse, der skal træffes af deltagerne i sektoraftalen om eksportkreditter til civile fly om risikoklassificeringen af debitorer i forbindelse med *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Retningslinjerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet"), herunder dem i sektoraftalen om eksportkreditter til civile fly ("sektoraftalen om fly") i bilag III til arrangementet, er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 og dermed gjort juridisk bindende i Unionen[5].

(2) Formålet med den påtænkte afgørelse om en ændring af sektoraftalen om fly er at udelukke transaktioner med en eksportkontraktværdi på under 5 mio. USD (*de minimis*-transaktioner), der involverer landbrugsfly, fra den proces for risikoklassificering af debitorer, der er omhandlet i tillæg II, punkt 1, til sektoraftalen om fly. Dette bør mindske den administrative byrde for deltagerne i sektoraftalen om fly og forenkle risikoklassificeringen af debitorer.

(3) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i den skriftlige procedure for deltagerne i sektoraftalen om fly, bør fastlægges, da den påtænkte afgørelse vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på EU-retten i medfør af artikel 2 i forordning (EU) nr. 1233/2011 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, er at støtte en afgørelse truffet af deltagerne i sektoraftalen om fly vedrørende ændringen af sektoraftalen om fly med henblik på at udelukke *de minimis*-transaktioner, der involverer landbrugsfly, fra processen for risikoklassificering af debitorer i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45) ("forordning (EU) nr. 1233/2011").

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand